

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 24. februar 2012
Sagsnr.: 13602
Dok.nr: 339143

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 25.01.2011 stillet følgende spørgsmål nr. 100 (Alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Esben Lunde Larsen (V)

Spørgsmål 100:

”Med henvisning til FLF alm. del - spørgsmål nr. 99 og ministerens besvarelse af FLF alm. del - spm. 72 og 73 bedes ministeren oplyse, om det veterinærfaglige grundlag og kontrolstatistikkerne for de nævnte husdyrsektorer medfører, at ministeren for at undgå usaglig politisk vilkårlighed er tvunget til også at stille krav om forhøjet kontroltryk samt uddannelse af de ansatte på alle so- og kreaturbesætninger.”

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, der oplyser følgende:

”Fødevarestyrelsen kan oplyse, at der i forbindelse med veterinærforliget (V, K, DF og RV), der blev indgået i 2008, og som bl.a. havde til formål at øge velfærden betydeligt for dyr i besætninger, pr. 1. juli 2010 er indført krav om obligatorisk sundhedsrådgivning i bl.a. større so- og kreaturbesætninger.

Ordningen medfører, at der skal aflægges minimum 9 rådgivningsbesøg i disse typer af husdyrbesætninger. Inden ordningens indførelse har det siden 1995 været muligt at indgå en frivillig aftale om sundhedsrådgivning, og det er fortsat muligt at indgå aftaler om sundhedsrådgivning i de so- og kreaturbesætninger, der på grund af størrelsen ikke er omfattet af obligatorisk sundhedsrådgivning.

Der blev samtidig med indførelsen af obligatorisk sundhedsrådgivning stillet krav om egenkontrol med dyrevelfærd. Formålet med egenkontrolprogrammet er at sikre, at den besætningsansvarlige udarbejder et egenkontrolprogram, der beskriver, hvordan den

gældende lovgivning for dyrevelfærd overholdes i besætningen. Den praktiserende dyrlæge skal gennemgå de enkelte dele af egenkontrolprogrammet i forbindelse med rådgivningsbesøgene. Hvis der er velfærdsmæssige problemer, skal dyrlægen rådgive den besætningsansvarlige om mulige løsninger.

Alle større so- og kreaturbesætninger er således omfattet af et krav om egenkontrol med dyrevelfærd, mens der ikke er et lignende krav om egenkontrol knyttet til de obligatoriske aftaler om sundhedsrådgivning i minkbesætninger.

Som anført ved besvarelsen af Fødevareudvalgets spørgsmål 72 øges risikoen for offentlig kontrol i problembesætninger endvidere i kraft af 50-procentkontrollen. Større so- og kreaturbesætninger er omfattet af 50-procentkontrollen, mens det ikke er tilfældet for minkbesætninger.

På det foreliggende grundlag vurderer Fødevarestyrelsen derfor, at der ikke umiddelbart er veterinærfagligt belæg for at stille krav om at øge kontroltrykket i so- og kreaturbesætninger.

For så vidt angår spørgsmålet om uddannelseskrav for de ansatte på alle so- og kreaturbesætninger, så bliver dette behandlet i en arbejdsgruppe, der har til formål at udarbejde forslag til uddannelseskrav i forbindelse med andre husdyrhold end mink, jf. besvarelsen af FLF (alm. del) spm. 73. Arbejdsgruppen forventer at afgive sin rapport i løbet af foråret 2012.”

Mette Gjerskov

/Katrine Lindegaard